

Μητροπολίτης Μεσογαίας: Να ζήσουμε την Ανάσταση από κοντά σαν πραγματικό, σημερινό, καρδιακό γεγονός

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσογαίας και Λαυρεωτικής

Το μήνυμά του για τη Μεγάλη Εβδομάδα και την Ανάσταση που περιμένουμε, εξέδωσε ο Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος.

Το μήνυμα του Μητροπολίτου Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικολάου

«Ωσαννά, εύλογημένος ό έρχόμενος έν όνόματι Κυρίου»

Στὴν ἀρχὴ τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος παρατηροῦμε νὰ ἐπαναλαμβάνει ἡ Ἐκκλησία μας στὶς ἀκολουθίες της τὴν λέξη «ἐρχόμενος», ὅταν ἀναφέρεται στὸν Κύριο. Τί μήνυμα ἄρα γε κρύβεται πίσω ἀπὸ αὐτὴ τὴν λέξη, ἀπὸ τὸν ἐρχομὸ δηλαδὴ τοῦ Θεοῦ;

Ἄν ἀνατρέξουμε στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, στὸ βιβλίο τῆς Γενέσεως ποὺ διαβάζουμε στὸ ξεκίνημα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, θὰ δοῦμε ὅτι στὴν ἀρχὴ δὲν ὑπῆρχε λόγος ὁ Θεὸς νὰ ἔλθει, οὔτε ὁ ἄνθρωπος κάπου νὰ πάει, ἀλλὰ ἦταν μαζί. Ζοῦσαν ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὗα μαζί μὲ τὸν Θεὸ καὶ ἀπελάμβαναν αὐτὴ τὴν κατάσταση. Μετὰ τὴν πτώση ἔδιωξε ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ τὸν παράδεισο, «ἐξαπέστειλεν αὐτὸν ὁ Θεὸς» (Γεν. γ´ 23).

Ἡ πρώτη βασικὴ σημασία ποὺ ἔχει αὐτὴ ἡ ἔννοια τοῦ ἐρχομοῦ εἶναι ἡ ἐπανασυνάντηση τοῦ Ἀδὰμ μὲ τὸν Θεό• ἡ προσπάθεια νὰ συναντήσῃ πλέον ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπο, τὴν στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ὁ κάθε ἕνας ἀπὸ μᾶς, ἡ μόνη ἱκανότητα ποὺ ὡς ἄνθρωπος ἔχει εἶναι νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν Θεό. Αὐτὸ εἶναι ἡ συνέπεια τῆς πτώσεως• τὸ «ἀπέρχεσθαι». Τὸ ξέρουμε ἀπὸ τὴν προσωπικὴ μας ἐμπειρία, ὅχι ἐπειδὴ μᾶς τὸ λένε κάποιοι ἄλλοι. Τὸ πρῶτο λοιπὸν στοιχεῖο ἦταν ἡ ἀνάγκη νὰ πλησιάσῃ ὁ Θεός, νὰ ἔλθῃ ὁ Θεὸς πρὸς ἐμᾶς. Ἔτσι ἔχουμε τὴν πρώτη ἐπίσκεψη τοῦ Θεοῦ, **τὸν ἐρχομό Του στὴ γῆ**, στὸν ἄνθρωπο. «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν», ψάλλουμε τὰ Χριστούγεννα.

Ὑπάρχει καὶ ἕνας δεύτερος ἐρχομὸς γιὰ τὸν ὁποῖο μιλοῦν τὰ τροπάρια καὶ οἱ εὐχές στὴν ἀρχὴ τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος. Εἶναι **ὁ ἐρχομὸς τοῦ Κυρίου στὸ ἐκούσιο πάθος**.

Ὁ τρίτος εἶναι ὁ ἐρχομὸς ποὺ κρύβεται πίσω ἀπὸ τὶς τελευταῖες λέξεις τῆς Καινῆς Διαθήκης: «Ἀμήν, ναί, ἔρχου Κύριε Ἰησοῦ» (Ἀποκ. κβ´ 20). Εἶναι **ὁ ἐρχομὸς τῆς δευτέρας παρουσίας**, τότε ποὺ θὰ ξαναέλθῃ ὁ Θεὸς πλέον ὀριστικά.

Καὶ τέλος, ὑπάρχει **ὁ ἐρχομὸς τοῦ Κυρίου στὴν καρδιά μας**. «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου». Εἶναι αὐτὸς ὁ ἐρχομὸς ποὺ τὸν ἐπαναλαμβάνει ὁ κάθε ἕνας μας ὡς προσευχή, ἴσως καὶ χωρὶς λέξεις, ἀλλὰ στὸ φρόνημα καὶ στὴ διάθεσή του. Πόσο πόθο δὲν ἔχουμε νὰ ἔλθῃ ὁ Χριστὸς μέσα μας! Τί σημασία διαφορετικὰ θὰ εἶχε τὸ ὅτι ἦλθε στὴ γῆ, ἢ τὸ ὅτι ἔρχεται στὸ ἐκούσιο πάθος, ἢ τὸ ὅτι θὰ ξαναέλθῃ νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς, ἂν δὲν ἔχει ἔλθῃ μέσα στὴν καρδιά μας;

Αὐτὸ σημαδεύει τὸ μήνυμα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος. Καθὼς ὁ Κύριος θὰ ἔρχεται πρὸς τὸ πάθος, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔρχεται καὶ μέσα στὴν δική μας καρδιά. Σ' αὐτὸ μᾶς καλεῖ ὅλους ἀνεξαιρέτως ἡ Ἐκκλησία μας.

Γιὰ νὰ ἔλθει ὅμως ὁ Χριστὸς στὴν καρδιά μας πρέπει κι ἐμεῖς νὰ ἔλθουμε στὸν Χριστό. Ὑπάρχει μιὰ ἄλλη λέξη ποὺ ἔχει τὴ σημασία τοῦ ἔρχομαι καὶ συχνὰ ἀναφέρεται στὶς ἀκολουθίες. Εἶναι ἡ λέξη «δεῦρο» καὶ «δεῦτε», ποὺ θὰ πεῖ ἔλα καὶ ἐλᾶτε. Εἶναι παράκληση καὶ προτροπὴ τοῦ Χριστοῦ κι ἐμεῖς νὰ κάνουμε μία κίνηση πρὸς Αὐτόν.

Πῶς λοιπὸν ἐμεῖς μπορούμε νὰ πᾶμε στὸν Χριστό; Ἡ μία κίνηση εἶναι **ἡ φυσικὴ κίνηση**, αὐτὴ ποὺ ὅλοι κάνουμε ὅταν πᾶμε στὴν ἐκκλησία. Ξεχνᾶμε κάποιες ἐπισκέψεις, ἀφήνουμε τὴν ἡσυχία μας στὸ σπίτι, τὴν ἄνεση καὶ τὴν εὐκολία μας καὶ λέμε: «θὰ πάω στὴν ἐκκλησία». Ἄς τὸ κάνουμε αὐτὸ ὁλόκληρη τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα. Καὶ μόνο ἡ φυσικὴ μας παρουσία, ποὺ ἀπὸ μόνη της δὲν ἔχει ἀξία, δὲν πάει χαμένη, διότι ὡς διάθεση ἀποκτᾷ ἀξία.

Τὸ δεύτερο εἶναι τὸ νὰ πᾶμε στὸν Χριστὸ κάνοντας κι ἐμεῖς μία ἐργασία. «*Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότη*». Νὰ μὴ μείνουμε στὶς ἐπιθυμίες καὶ στὰ ὄνειρα μόνο, ἀλλὰ νὰ κάνουμε τὴν πνευματικὴ ζωὴ πράξη, ὅσο μπορούμε, ὅπου τὰ καταφέρνουμε.

Ὑπάρχει καὶ ἓνα τρίτο «*Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς κεκαθαρμέναις διανοίαις συμπορευθῶμεν αὐτῷ...*» Ἄς τακτοποιήσουμε λίγο τὸν «ἔνδοθεν λογισμόν», λένε οἱ εὐχὲς τῶν προηγιασμένων ἀκολουθιῶν, καὶ νὰ προσανατολισθοῦμε λίγο πρὸς τὰ πνευματικά. Μὲ πόσο ἐνδιαφέρον δὲν ἀσχολούμαστε μὲ τὰ κτήματά μας, οἱ μαθητές μὲ τὶς σπουδές μας, οἱ ἄρρωστοι μὲ τὴν υἰεῖά μας, οἱ φτωχοὶ μὲ τὴν ἐξοικονόμηση τῶν ἀγαθῶν μας. Γιὰ ὅλα αὐτὰ ἔχουμε σκέψη νὰ δώσουμε. Ἄς δώσουμε **λίγη σκέψη** καὶ γιὰ τὰ πνευματικά. Νὰ ἔχει ζεσταθεῖ λίγο ἡ καρδιά μας ὅταν ἐρχόμαστε στὴν ἐκκλησία. Ἀλλιῶς ὥσπου νὰ ζεσταθοῦμε θὰ πεῖ ὁ ἱερέας τὸ «*δι' εὐχῶν*» καὶ θὰ βρεθοῦμε ξανὰ στὴν κρυάδα τῆς κοσμικῆς κοινωνίας, τῆς ψεύτικης, τῆς ὑλιστικῆς, τῆς ἐφήμερης ζωῆς. Ἄς ἡσυχάσουμε λίγο μέσα μας γιὰ νὰ φτιάξουν οἱ λογισμοὶ μας καὶ νὰ μπορεῖ ἔτοιμη ἡ καρδιά μας νὰ δεχτεῖ κάτι πνευματικό.

Τὸ πρῶτο εἶναι ὁ **φυσικὸς ἐρχομός**, τὸ δεύτερο εἶναι ὁ **πρακτικὸς βίος**, νὰ κάνουμε τὴν πίστη μας πράξη καὶ ζωὴ, τὸ τρίτο εἶναι **οἱ σκέψεις μας**. Καὶ τὸ τέταρτο τὸ εἶπε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς στὸ Εὐαγγέλιο: «*Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς*». Ἐλᾶτε κοντά μου ὅλοι ὅσοι κουρασμένοι ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία καὶ φορτωμένοι ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα πάθη

καὶ ἐγὼ θὰ σᾶς ξεκουράσω. Θὰ σᾶς πάρω καὶ τὸν κόπο, θὰ ἀναλάβω ὅμως στοὺς ὤμους μου καὶ τὸ φορτίο. Αὐτὸ εἶναι ὁ σταυρός.

Ἄς κάνουμε, λοιπόν, καὶ τὸ τέταρτο ποὺ εἶναι νὰ δώσουμε τὴ **διάθεσή μας**. Νὰ προκύψει μέσα στὴ καρδιά μας ὡς πνευματικὸς ἀναστεναγμός, αὐτὸ τὸ φρόνημα τῆς ταπεινωμένης ἀποτυχίας, αὐτὴ ἡ ἐσωτερικὴ μετάνοια ὡς ἀναγνώριση τῶν ἀδυναμιῶν μας καὶ τῶν παθῶν μας.

Ἔτσι καὶ μὲ τὴ φυσικὴ κίνηση καὶ μὲ τὶς πράξεις καὶ μὲ τὶς σκέψεις καὶ μὲ τὴ διάθεση θὰ μπορέσουμε κι ἐμεῖς νὰ ἔλθουμε στὸ Χριστό. Κι ὅταν πᾶμε στὸ Χριστὸ θὰ ἔλθει κι ἐκεῖνος κοντά μας. Καὶ τότε θὰ μπορέσουμε νὰ ζήσουμε ἓνα ἄλλο «δεῦτε», ἓνα ἄλλο «ἔρχεσθε», αὐτὸ τὸ ὁποῖο θὰ ἀκούσουμε τὸ βράδυ τῆς Ἀναστάσεως: *«Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν»* καὶ *«δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος κοινωνήσωμεν»*. Νὰ ζήσουμε ἀπὸ κοντὰ πλέον σὰν πραγματικὸ, σημερινό, προσωπικό, καρδιακὸ γεγονὸς τὴν Ἀνάσταση.

Ἡ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα ἀπὸ μόνη της εἶναι ἓνας πεθαμένος σταυρός. Ἡ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα μαζὶ μὲ τὴν Ἀνάσταση εἶναι ζωὴ, εὐλογία καὶ δύναμη γιὰ ὁλόκληρὴ τὴν ὑπόλοιπὴ ζωὴ μας. Εἴμαστε στὴν ἀρχή. Ἔχουμε τὴν εὐκαιρία, ἔχουμε τὴν δυνατότητα. Ἄς διατηρήσουμε αὐτὸ τὸ ἥθος, αὐτὸ τὸ φρόνημα, αὐτὸ τὸ πνεῦμα ποὺ πραγματικὰ θὰ σφραγίσει κάθε κίνηση τῆς ζωῆς μας καὶ θὰ διαμορφώσει κάθε λεπτὴ πτυχὴ τῆς ψυχῆς μας.

Καλὴ Ἀνάσταση!